

T.B.M.M.
CUMHURİYET HALK PARTİSİ
Grup Başkanlığı
Tarih: 20 Eylül 2013
Sayı: 1018

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

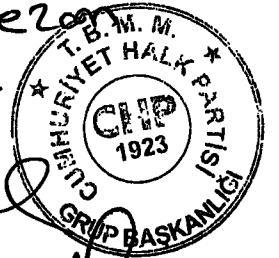
Ülkemiz tarım alanlarının, uygulanan yanlış sanayi ve tarım politikaları yüzünden yok olmasını önlemek, buna etken olan diğer faktörleri araştırmak ve gerekli tedbirleri almak amacıyla Anayasa'nın 98'inci ve TBMM İçtüzüğü'nün 104 ve 105'inci maddeleri gereğince "Meclis Araştırması" açılmasını arz ve talep ederiz.

Gürkut Astar Serim Tarrıhan
Autolye m.
Mehmet Hilal KAPLAN
Kocaeli Milletvekili

Ali Serim Tarrıhan
Görkem m.
Hüseyin Ceylan
Hüseyin Ceylan
Bunur m.

Namık Hanatçın
Balıkesir m.
A. M. H.

Bülent Tezcan
Aydem m.

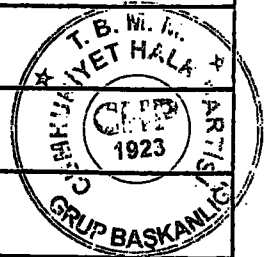
İhsan Kalkavan
Samsun m.vk.

Mahmut Tarrıhan
P. Tarrıhan

2. Kerim Özkan
Bunur m.v

1018 Sayılı Meclis Araştırma Önergesinin İmza Çizelgesi

ADI SOYADI	SEÇİM BÖLGESİ	İMZA
Candan Yılmaz	Telataş	Candan
Öker Simgür	Yolüst	Öker
Erdal AKSUNGÜR	Deniz	Erdal
Ali SARIBAT	Q. Kaba Maa	Ali
Doğan SAKFAK	Niğde	Doğan
Emre Köpürlü	Telataş	Emre
Habib A. Örmüç	Balıkesir	Habib
Gülşin Bilgehan	Ankara	Gülşin
Haydar Alev	Kocaeli	Haydar
Kamer Genç	Tunceli	Kamer

GEREKÇE

Ülkemizde yaşanan bilinçsiz ve çarpık sanayileşmenin yarattığı birçok olumsuz sonuçtan biriside fabrikaların tarım arazilerini yok etmesidir. Sanayi tesislerinin kıraç alanlar dururken, birinci sınıf tarım arazilerinin üzerine kurulması ülke olarak geleceğimizi karartıyor. Plansız programsız, kısaca bilinçsiz sanayileşme sebebiyle topraklarımızın önemli bir kısmını kaybettik, kaybetmeye de devam ediyoruz.

Hızla gelişen sanayi ile kurulan fabrikalar sadece verimli tarım arazilerini yok etmekle kalmadı, bacalarından yükselen zehirli gazlar, bölgelerindeki canlı hayatını da tehdit ediyor. Yıllar önce yapılan ve halende devam etmekte olan hatalı politikalar yüzünden sanayileşmeye açılan Kocaeli'nde Dilovası, Gebze, Sakarya'da Adapazarı Ovası, Edirne'de Ergene Havzası gibi birçok önemli tarım alanları OSB'ler ve fabrikaların arasında can çekişiyor. O verimli tarım arazileri sanayinin kurbanı oldu. Sanayi sitelerinin 1. sınıf tarım arazilerine kurulmasının sebebi yanlış sanayileşme ve yanlış tarım politikalarıdır.

Ülkemizdeki tarım arazilerinin amaç dışı kullanımı; hızlı nüfus artışı, yaygınlaşan plansız kentleşme ve gelişen endüstrileşme ile birlikte hızlı bir biçimde artmaktadır.

Günümüzdeki yanlış tarımsal uygulamalar, plansız kentleşme ve sanayileşme, çevre kirliliği ve erozyon tehlikelerine bakılarak düşünmek gerekirse, topraklarımızın tükenen doğal kaynaklar grubuna dahil edilmesi gerekecektir. Yanlış ve aşırı kullanma ve bunun sonucu meydana gelen erozyon ve toprak taşınması, verimli topraklarımızın zamanla kaybolmasına neden olmaktadır. Erozyonla kaybedilen toprakların yeniden verimli hale getirilmesi, kazanılması ise artık mümkün olmamaktadır.

Arazilerimiz her zaman kullanım kabiliyetlerine göre değerlendirilmediğinden tarıma en elverişli, en verimli ovalar haksız işgale uğramaktadır. Karayolu güzergahı seçimi 1. ve 2. sınıf arazileri ortadan bölecek şekilde seçilmekte, böylece hem yola hem de bu yolun çevresine yığılan endüstri ve kent alanlarına büyük miktarda arazi kaptırılmaktadır. Bu yolla kaybedilen arazilerin tarım topraklarımız içindeki payının %5 gibi düşük düzeylerde olması, kamuoyunun konunun önemini anlamasını zorlaştırmaktadır. Halbuki Türkiye'de kentleşme ve endüstrileşme nispeten yeni kavramlar olup, bu kayıplar çok kısa sürede gerçekleşmiştir.

Bina, fabrika gibi yapılar her çeşit arazi üzerine inşa edilebilir; fakat üretken ve sürdürülebilir tarımın ise verimli topraktan başka şansı yoktur. Toprak Muhafaza, Havza Islahı, Mera Kanunu gibi kanunlar, uzun süredir tartışılmakla birlikte uygulamaya konamamaktadır. Halbuki sürdürülebilir kalkınma kavramı, toprak, su, bitki toplulukları, hava gibi doğal kaynakların korunmasıyla başlar. Topraklarımızı ve arazilerimizi kabiliyetlerine uygun şekilde kullanmak, gelecek nesillere karşı borcumuzdur.

Tarım alanlarında toprak kaybına karşı önlemlerin alınmaması, çiftçimizin gelirini azalttığı gibi, ulusal gelirimizi de bu yolla önemli kayıplara uğratmaktadır. Ormanların ve meraların tahribi, miras yoluyla arazilerin çok küçük parçalara ayrılması ve dolayısıyla tarım işletmelerinin giderek küçülmesi arazi toplulaştırması yapılmaması, arazilerin kiracılık veya yarıcılık şeklinde işletilmesi ve toprak ve su koruma önlemlerinin gereken ölçülerde ele alınmaması erozyonun artmasında önemli sorunlardır.

Türkiye'nin topoğrafik yapısı oldukça engebeli bir yapıya sahiptir. Düz araziler 5.358.952 ha alanı kaplarken, % 12'den fazla eğime sahip olan araziler 46.832.132 ha kadardır. Bu durum ülkemizde özellikle su erozyonunun etkisini arttırmakta ve toprak koruma önlemlerinin önemini ortaya koymaktadır

Devlet İstatistik Enstitüsünün sayımına göre Türkiye'de 4 milyon 106 bin 983 hane halkı tarımla uğraşırken, bu hanelerdeki toplam kişi sayısı 6 milyon 189 bine ulaşıyor.

Tarım topraklarının sürdürülebilir kullanımları için, mevcut potansiyellerine ilişkin veri tabanının oluşturulması ve bu veri tabanına göre hazırlanacak arazi kullanım planlaması dikkate alınarak değerlendirilmesi gerekmektedir. Mevcut arazilerin kullanım planlaması için hazırlanacak veri tabanında, tarım topraklarını daraltan sorunların detaylı olarak tespiti son derece önemlidir.

